

Novi Sad

Banska uprava
Palais
du gouvernement
régional
Banal-
verwaltung



(1818—1876) i Aksentija Marodića (1838—1909). Ondje je i poprje politika Svetozara Miletića († 1883) od Ivana Meštrovića. U ostalim su prostorijama kompozicije »Birčanin Ilija« i »Hadži Ruvim« od Pavla Šimića, »Smrt cara Uroša« od Novaka Radonića i dr.

Od Matice vodi trg Kneginje Zorke te Subotičeva i Šafarikova ulica do Uspenske ulice, u kojoj je pravosl. Uspenska crkva (oko 1730 g.) sa lijepim rezbarijama ikonostasa u izvornom srpskom slogu rokoka.

S bliskoga trga Oslobođenja vodi još neizgrađen bulevar Kraljice Marije s reprezentativnim i savremeno građenim palačama, među kojima se ističu palača Trgovачke komore i Dom Radičke Komore. Ođanle vodi most Princa Tomislava, građen 1924—1928 u lijepom luku preko Dunava.

Na lijevoj obali leži tvrđava Petrovaradin. Još u rimsko doba bijaše ondje tvrđavica Cusum. Zbog turskih nadićanja izabrala je Austrija Petrovaradin za odbrambenu bazu i utvrdila ga u prvi mah samo koljem, te su ga 1526 Turci zauzeli i držali do 1687 g. U 18 vijeku pod carem Leopoldom I, po nacrtima francuskoga maršala i graditelja tvrđava Vaubana (1633—1707 g.), građena je sadašnja tvrđava, koja je u 18 vijeku pod vladom Marije Terezije stalno proširivana. 1716 g. napao je veliki vezir Alipaša Čuprilić (Köprülü) s 200.000 vojnika Petrovaradin, ali ga princ Eugen Savojski potuče do nogu. Krajem 18 vijeka bijaše Petrovaradin najjača tvrđava u Austriji. Dopust za oblaćenje gornjega grada, s koga se pruža lijep vidik, daje Komanda mjesta, a za grupe dežurni oficir u gradu. Stara varoš, opasana bedemima, skoro je potpuno zadržala starinski izgled iz 18 vijeka. U Jelačićevoj ulici je rodna kuća Josipa Jelačića (1801—1859), hrvatskog bana i vojskovođe. Na kući je spomen-ploča. Odmah blizu je i katolička crkva sv. Jurja koju je dao sagraditi sv. Ivan Kapistran (1386—1465), propovjednik rata protiv Turaka. U crkvi, po zido-